wmptm 1897

Uwagi na marginesie Zjazdu Studenckich Matematycznych Kół Naukowych we Wrocławiu

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

W roku 1956 zorganizowano po dłuższej przerwie Zjazd Matematycznych Kół Naukowych. Zjazd ten odbył się w Krakowie. Następne zjazdy odbyły się w Toruniu (1957), w Warszawie — Międzynarodowe Seminarium Studentów Matematyki z okazji 140-lecia Uniwersytetu Warszawskiego (1958) i wreszcie ostatni we Wrocławiu (1959).

Porównując te zjazdy między sobą nasuwa się kilka uwag:

1° Ilość uczestników ostatnich zjazdów jest mniejsza niż pierwszych dwóch (w Krakowie i Toruniu było około 60 uczestników; we Wrocławiu było ich mniej niż czterdziestu).

2° Wśród uczestników ostatniego zjazdu brak „nowych twarzy". I tak delegacja Krakowa — to studenci ostatniego roku studiów, jedyny zaś uczestnik z Poznania ukończył studia w roku ubiegłym.

3° Zawężanie się tematyki. Brak referatów przeglądowych przygotowanych przez asystentów, takich jak np. referat R. Bittnera w Krakowie lub Z. Semadeniego w Toruniu.

Wydaje mi się, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest fakt, że roczniki studenckie 1954-1958 okazały się słabsze niż roczniki 1950-1953. Pociągnęło to w konsekwencji zmniejszenie się działalności kół naukowych w poszczególnych ośrodkach i zniechęcenie się asystentów do prowadzenia tych kół, skoro „nie ma dla kogo".

Oczywiście, należy dołożyć wszelkich starań, aby ze względu na dobro przyszłych pokoleń, to jest roczników 1959, 1960, itd. zjazdy takie organizować. Należy przy tym dopilnować, aby wszystkie ośrodki były reprezentowane (zawsze znajdzie się choć jeden student, którego warto wysłać, choć nie zawsze niestety znajdą się na to fundusze). Powinno się też dbać o to, aby w programie zjazdów znalazły się jeden lub dwa przeglądowe referaty pomocniczych lub nawet samodzielnych pracowników nauki.

Mimo braków, że tak powiem, natury obiektywnej, Zjazd Wrocławski należy uznać za udany. Wygłoszono kilka dobrych komunikatów:

1) Z. Ciesielski, *O funkcjach Haara i o bazie Schaudera w* $C[0, 1]$,

2) S. Tarkowski, *O porównywaniu dendrytów*,

3) K. Sieklucki, *O rodzinie mocy c r-nieporównywalnych dendrytów*,

4) A. Schinzel, *O sumach trzech kwadratów liczb naturalnych.*

Z dużym zainteresowaniem spotkał się referat B. Misia pt. *Polskie maszyny matematyczne i ich znaczenie*; *rola matematyka w obsłudze urządzeń tego typu*, szkoda tylko, że trochę zanadto popularyzatorski. Miejmy nadzieję, że na następnych zjazdach usłyszymy więcej referatów dotyczących tej nowej i ważnej dyscypliny matematyki.

Niezapomnianym punktem programu były *Wspomnienia ze studiów* prof. Steinhausa. Usłyszeliśmy wiele ciekawych anegdot o Hilbercie, Minkowskim, Kleinie i innych znakomitościach getyngeńskiego uniwersytetu (1).

Słowa uznania należą się członkom Koła Naukowego Matematyki Studentów Uniwersytetu Wrocławskiego, a przede wszystkim jego przewodniczącej B. Rokowskiej za wzorową organizację zjazdu.

---

(1) Prof. Steinhaus pokazywał nam swój indeks, w którym były m. in. następujące podpisy: Zermelo, Hilbert, Runge, Minkowski, Schmidt, Klein.

A. P.